

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Marie Kocourkové a soudců Mgr. Heleny Konečné a JUDr. Pavla Kumprechta ve věci žalobce **Z. Š.**, zast. Mgr. Martinem Knobem, advokátem se sídlem AK v Jičíně, Denisova 585, PSČ 506 01, proti žalovanému **Celnímu ředitelství Hradec Králové**, Bohuslava Martinů 1672/8a, Hradec Králové, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 26. ledna 2012, č.j. 1055/2012 – 060100 – 21, takto:

- I. **Návrh žalobce na přiznání odkladného účinku žalobě se zamítá.**
- II. **Rozhodnutí Celního ředitelství Hradec Králové ze dne 26. ledna 2012, č.j. 1055/2012 – 060100 - 21, se z r u š u j e a věc se žalovanému v r a c í k dalšímu řízení.**
- III. **Žalovaný je p o v i n e n nahradit žalobci náklady řízení ve výši 9.760,--Kč k rukám Mgr. Martina Knoba, advokáta se sídlem AK v Jičíně, Denisova 585, PSČ 506 01, a to osmi dnů od právní moci tohoto rozsudku.**

Odůvodnění:

Včas podanou žalobou žalobce napadl shora uvedené rozhodnutí žalovaného, jímž bylo podle § 116 odst. 1 písm. c) zákona č. 280/2009 Sb., daňového řádu,

v platném znění (dále jen „daňový řád“), zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí Celního úřadu Hradec Králové (dále jen „celní úřad“) ze dne 20. 9. 2010, č.j. 21183/2010-066100-021, jímž uvedený celní úřad uložil propadnutí 649 litrů lihovin, zajištěných rozhodnutím celního úřadu ze dne 16. 9. 2009, č.j. 11497/2009-066100-031, a to z důvodu neprokázání jejich zdanění. Celní úřad rozhodl o propadnutí těchto zajištěných vybraných výrobků poté, co byla ohledně nich v následujícím daňovém řízení pravomocně vyměřena spotřební daň (viz rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 7. 2010, č.j. 10149-2/2010-060100-21). Žalobce odůvodnil žalobu v podstatě následujícím způsobem.

Předně konstatoval, že v dané věci nenastaly zákonné předpoklady pro rozhodnutí o propadnutí vybraných výrobků, když rozhodnutím Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 22. 9. 2011, č.j. 30 Af 30/2010-39, bylo zrušeno rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 7. 2010, č.j. 10149-2/2010-060100-21, ohledně vyměření spotřební daně z lihu a věc vrácena žalovanému k dalšímu řízení. Podle žalobce tak dosud nebylo pravomocně rozhodnuto o doměření spotřební daně z předmětného lihu a za tohoto stavu nebyly splněny podmínky, za nichž lze propadnutí vybraných výrobků uložit. Je třeba podle něho vyčkat do doby, než bude vyřešena otázka zdanění či nezdanění předmětných vybraných výrobků.

Poté žalobce konstatoval, že předložil řádné daňové doklady k celkem 242 litrů lihovin a uvedl řadu odkazů na doklady a ustanovení zákona o spotřebních daních, s nimiž spojoval závěr, že vybrané výrobky nabyli oprávněně a odvedl za ně daň. Za tím účelem navrhoval rovněž provedení výslechu ing. I. L.. Poukázal dále na to, že daňové řízení o zajištění a propadnutí daných vybraných výrobků bylo zahájeno před novelizací ustanovení § 42 zákona o spotřebních daních, provedenou zákonem č. 95/2011 Sb., účinnou od 1. 5. 2011, a že tato nová úprava má na žalobce jakožto vlastníka vybraných výrobků mírnější dopady. Žalovanému vytýkal, že se touto otázkou podrobněji nezabýval, zejména tím, proč vycházel z předcházející právní úpravy.

Závěrem žalobce znovu zdůrazňoval potřebu vyslechnout v dané věci ing. I. L., která by podle něho měla odpovídat za správnost daňových dokladů a že přinejmenším k celkem 242 litrů lihovin byla spotřební daň zaplacená. Zbylý objem lihovin pak podle něho pochází z jeho sběratelské činnosti, když destiláty sbírá po celý svůj život. Z výše uvedených důvodů navrhoval žalované rozhodnutí zrušit a věc žalovanému vrátit k dalšímu řízení. Zároveň navrhoval přiznání odkladného účinku žalobě.

Žalovaný se k věci vyjádřil podáním ze dne 8. 3. 2012. Pokud jde o rozhodnutí ve věci, souhlasil s tím, aby se projednala bez nařízení jednání, přičemž vlastní návrh neučinil. Nesouhlasil však s přiznáním odkladného účinku žalobě, neboť tomu dle něho brání důležitý veřejný zájem. Není totiž dovoleno uvádět do oběhu líh neznámého původu. Případné zničení propadlého lihu pak podle žalovaného nemůže pro žalobce představovat nezhojitelnou újmu. I kdyby byl totiž žalobce v dalším úspěšný, bylo by možno nápravu zjednat podle předpisů o odpovědnosti státu za škody vzniklé v důsledku nesprávného úředního postupu.

Krajský soud přezkoumal žalované rozhodnutí podle části třetí, hlavy první a druhé, dílu prvního, zákona č. 150/2002 Sb. soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“), a to na základě § 76 odst. 1 písm. c) s.ř.s. bez jednání, když žalované rozhodnutí zrušil pro podstatné porušení ustanovení o řízení před správním orgánem, které mohlo mít za následek nezákonné rozhodnutí ve věci samé. K tomuto zjištění dospěl na základě následujících skutkových okolností a právních závěrů.

Pro každého je jistě samozřejmé, že rozhodnutí může být zákonné jen tehdy, pokud je v řízení, jehož výsledkem takové rozhodnutí je, postupováno podle platných právních předpisů. Žalobce spatřuje nezákonnost žalovaného rozhodnutí v tom, že žalovaný neposuzoval zákonnost odvoláním napadeného rozhodnutí podle v té době novelizovaného ustanovení § 42 zákona o spotřebních daních. Krajský soud se s touto žalobní námitkou ztotožnil, žaloba je důvodná.

V době, kdy rozhodoval celní úřad o propadnutí předmětných lihovin (rozhodnutí ze dne 20. 9. 2010, č.j. 21183/2010-066100-021), stanovilo právní rámec tohoto institutu ustanovení § 42 zákona č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, v tehdy platném znění, nazvané v nadpisu „Zajištění, propadnutí a zabránění vybraných výrobků a dopravních prostředků“. Vlastní propadnutí je pak upraveno v jeho odstavci jedenáctém, podle něhož „Celní ředitelství nebo celní úřad jsou oprávněny uložit propadnutí vybraných výrobků, u kterých se prokáže, že s nimi bylo nakládáno způsoby uvedenými v odstavcích 1 a 2, nebo dopravního prostředku, který takové výrobky dopravoval, jestliže

a) tyto vybrané výrobky nebo dopravní prostředek vlastní kontrolovaná osoba, nebo

b) osoba, která tyto vybrané výrobky nebo dopravní prostředek vlastní, je celnímu ředitelství nebo celnímu úřadu známa.“

V uvedeném ustanovení je dále upraven způsob odvolání proti rozhodnutí o propadnutí vybraných výrobků, přechod vlastnických práv k propadnutým vybraným výrobkům na stát a způsob, jakým je s nimi poté následně naloženo.

Žalovaný rozhodoval o odvolání žalobce v době účinnosti zákona č. 95/2011 Sb., kterým se mění zákon č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 61/1997 Sb., o lihu a o změně a doplnění zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákona České národní rady č. 587/1992 Sb., o spotřebních daních, ve znění pozdějších předpisů, (zákon o lihu), ve znění pozdějších předpisů (uvedený zákon je účinný od 1. 1. 2012). V něm již ustanovení § 42 upravuje pouze řízení o zajištění vybraných výrobků nebo dopravního prostředku, přičemž za něj byly vloženy nové § 42a až § 42e, podrobněji stanovící účastenství v řízení o zajištění vybraných výrobků, postup celního úřadu v něm a institut uvolnění zajištěných vybraných výrobků nebo dopravního prostředku, do té doby výslovně neupravený.

Právě na něj navazuje v § 42d zákona č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, který upravuje podmínky propadnutí nebo zabrání zajištěných vybraných výrobků nebo dopravního prostředku. Podle něho rozhodne celní úřad o propadnutí vybraných výrobků, pokud nerozhodne o jejich uvolnění, zatímco podle dřívější úpravy rozhodoval celní orgán o propadnutí vybraných výrobků, pokud se prokázalo, že s nimi bylo nakládáno způsoby uvedenými v odstavcích 1 a 2. Předpoklady rozhodnutí o propadnutí vybraných výrobků se tedy změnily, nejsou stejné, respektive stávající právní úpravu má krajský soud za příznivější pro osoby nakládající s vybranými výrobky.

Žalovaný se zabýval relevantní právní úpravou na straně třetí dole odůvodnění rozhodnutí a je z něho zřejmé, že se přiklonil k užití právní úpravy propadnutí vybraných výrobků platné k datu vydání prvoinstančního správního rozhodnutí. Ostatně jinak by ani nemohl odvolání proti prvoinstančnímu rozhodnutí zamítnout a potvrdit je. Tento závěr však považuje krajský soud za chybný, když podle § 140 odst. 1 zákona č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, ve znění pozdějších předpisů, pouze při správě daní, u nichž nezaniklo právo daň vyměřit nebo vymáhat nebo nezanikl nárok na vrácení daně, postupují dosavadní správci daně podle dosavadních právních předpisů. Institut propadnutí zajištěných vybraných výrobků však podle krajského soudu pod pojem „správa daně“ podřadit nelze. Za tohoto stavu měl ale žalovaný při rozhodování o odvolání žalobce proti rozhodnutí celního úřadu ze dne 20. 9. 2010, č.j. 21183/2010-066100-021, jímž bylo rozhodnuto o propadnutí 649 litrů zajištěných lihovin, postupovat podle právní úpravy platné v době, kdy o odvolání rozhodoval, tedy té, kterou přinesl výše zmíněný zákon č. 95/2011 Sb. Namísto toho však rozhodl o odvolání žalobce podle právních ustanovení zákona o spotřebních daních již neplatných, čímž porušil ustanovení o řízení před správním orgánem, které mohlo mít za následek nezákonné rozhodnutí ve věci samé (viz výše). Vzhledem k tomu ovšem krajskému soudu nezbylo, než žalované rozhodnutí podle § 76 odst. 1 písm. c) s.ř.s. zrušit a věc žalovanému vrátit k dalšímu řízení, v němž bude žalovaný vázán právním názorem vysloveným v tomto rozsudku (viz §§ 78 odst. 4 a 5 s.ř.s.).

Nad rámec uvedeného krajský soud poznamenává, že celní úřad vydal rozhodnutí o propadnutí lihovin až poté, co bylo pravomocně skončeno daňové řízení se žalobcem, a to rozhodnutím žalovaného ze dne 29. července 2010, č.j. 10149-2/2010-060100-21. To však bylo rozsudkem nadepsaného krajského soudu ze dne 22. září 2011, č.j. 30 Af 30/2010-39, zrušeno a věc vrácena žalovanému k dalšímu řízení.

Náklady žalobce spočívaly v náhradě soudních poplatků ze žaloby a návrhu na odkladný účinek žalobě v celkové výši 4.000,--Kč (pokud by nebylo rozhodnuto přímo ve věci, bylo by návrhu na odkladný účinek žalobě vyhověno), odměně advokáta za dva úkony právní služby při zastupování po 2.100,-- Kč (převzetí a příprava zastoupení, písemné podání žaloby soudu - § 11 odst. 1 písm. a/ a d/ a § 9 odst.3 písm.f/ ve spojení s § 7 vyhl. č. 177/1996 Sb.) a náhradách hotových výdajů za dva úkony po 300,-- Kč (§ 13 odst. 3 citované vyhlášky). Náhrada nákladů řízení tak činila úhrnem 7.800,-- Kč. Protože zástupce žalobce doložil, že je plátcem daně z přidané hodnoty, byla mu k tomu podle § 57 odst. 2 s.ř.s. připočtena ještě výše této daně

(20%) z odměny za zastupování a paušálních částek ve výši 960,-- Kč, takže jeho celková náhrada činí po 8.760,--Kč. Náklady řízení je žalovaný povinen zaplatit podle výroku III. zástupci žalobce, neboť je advokátem (viz § 64 s.ř.s. a § 149 odst. 1 o.s.ř.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Hradci Králové dne 16. 4. 2012

Mgr. Marie Kocourková, v. r.
předsedkyně senátu